

[Behnke]

tor skulle tage sig af flere arbejdsopgaver her i samfundet. Når hr. Jes Lunde i sin afslutning omkring militæruddgifterne gav udtryk for, at han havde fulgt bare en lille smule med i, hvad der er sket ude i den store verden, så undrer det mig, at det er gået hr. Jes Lundes næse forbi, at vi rent faktisk har haft den situation, at vi her i verden har gennemført et eksperiment.

Man havde to lande, oven i købet med samme efternavn, og man gennemførte eksperimentet på den måde, at man lod det ene land få lov til at have en totalt offentligt styret økonomi i 45 år, og man lod det andet land få lov til at have en privatkapitalistisk økonomi i 45 år.

Resultatet af eksperimentet foreligger nu, eksperimentet er bragt til ophør på det tidspunkt, hvor den offentligt styrede økonomi kollapsede og gik bankerot. Da måtte man fra den kapitalistiske økonomi, den privatfinansierede økonomi, simpelt hen gå ind og redde fallitboet.

Eksemplet er selvfølgelig fra Øst- og Vesttyskland, og jeg kan ikke forstå, hvordan hr. Jes Lunde set i lyset af den tyske genforening kan foreslå, at vi i Danmark skal tilnærme os de østtyske principper frem for de gode privatkapitalistiske fra Vesttyskland.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Behnke har jo ikke fulgt særlig godt med i, hvad SF er for et parti. SF har aldrig stået for det samme som de systemer, man har haft i Østeuropa, hverken politisk eller økonomisk. Politisk har vi altid ment, at det var diktatorsamfund, man havde derovre, og derfor har vi taget afstand fra dem. Derfor er SF dannet på en protest imod invasionen i Ungarn, ligesom vi senere har protesteret imod invasionen i Tjekkoslovakiet osv.

Og hvem er det herinde, der mest af alle har samarbejdet med oppositionen i Østeuropa? Ja, det er faktisk også SF. Det er SF, der har ydet støtte til Solidarność i Polen, mens det var en illegal bevægelse, det er os, der har støttet Listy i Tjekkoslovakiet, mens det var en illegal bevægelse osv.

Hvad angår det økonomiske, så går vi ikke ind for planøkonomi. Vi mener ikke, der er noget hold i det, vi mener ikke, det kan fungere. Vi mener, det ender i bureaukrati og formynderi. Vi mener, at det er vigtigt at bruge markedsme-

kanismerne til meget, men vi mener også, at det er vigtigt at styre markedsmekanismerne og at bruge den offentlige sektor til at fremme den rigtige udvikling. Det gør man faktisk i mindre omfang i næsten alle kapitalistiske lande. Den rene model, som hr. Behnke går ind for, findes ikke. Man har eksperimenteret kortvarigt med den i Chile og måske også i enkelte andre lande med fatale resultater for den dårligst stillede del af befolkningen. Hr. Behnkes eksperiment er gennemført nogle få steder i kraft af en mand, der hed Milton Friedman, og det er gået rigtig ringe med det, så jeg synes ikke, vi har noget at bekymre os over i den henseende.

Sandheden er jo, at alle de kapitalistiske samfund er blandingsøkonomier. De bruger regulering fra den offentlige sektors side, og det, vi diskuterer, er, hvor meget man skal regulere. Det har vi helt klart et forskelligt syn på. Vi mener, det er vigtigt med regulering på utrolig mange områder, fordi der er et arbejdsløshedsproblem, fordi der er forureningsproblemer osv., som det er en naturlig opgave for det offentlige at tage sig af.

Hr. Behnke tror, at det løses ved markedskræfternes frie spil. Det tror vi ikke, og det tror vi heller ikke at der er ret mange andre der tror på.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde gør mig og Fremskridtspartiet uret, når han tror, at det er Chile, man skal sammenligne vores politik med. Nej, tværtimod, nok har man dér forsøgt sig med et par fotokopier fra nogle af Milton Friedmans værker, men det viste sig, at man mildt sagt havde grebet tingene helt, helt forkert an. Så ingen sammenligninger dér.

Nej, dér, hvor sammenligning kunne være relevant, netop i forhold til det, hr. Jes Lunde snakker om, nemlig størrelsen af den offentlige sektor, er med et land, der er væsentlig tættere på, nemlig Schweiz. Hvis man sammenligner den offentlige sektor i Schweiz med den offentlige sektor i Danmark, så er det sådan, at mens der i Danmark er 162 offentligt ansatte for hver 100 i den egentlige produktionssektor, så er der i et land som Schweiz – som ingen vel vil påstå er et uland – kun 15 offentligt ansatte pr. 100 i produktionssektoren. Det viser forskellen, og det viser begrundelsen for, at man i Schweiz og-